

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ

Οὗ ἡ Μνήμη τῆ ΚΖ΄ Αὐγούστου.

Ποιηθεῖσα ὑπὸ Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἦδωκας σημείωσιν.

Στύλον εὐσεβείας σε, καὶ στρατιώτην ἀήττητον, οἱ πιστοὶ σε γινώσκωμεν, Φανούριε ἔνδοξε, ὡς νεοφανέντα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἦν καταυγάζεις ὡς ἀστήρ, καὶ τὰ τοῦ κόσμου φωτίζεις πέρατα· διὸ Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, τοῖς πιστοῖς σε ἐδήλωσε, τὸν πρὸ πάλαι κρυπτόμενον.

Ἐ΄στης τῆς ἐφέσεως, οἷά περ φθάσας τὸ ἔσχατον, ὀρεκτῶν παναιοῖδιμε, φωτὸς ἀξιούμενος, ᾧ φωτίζεις πάντας, τοὺς σὲ εὐφημοῦντας, καὶ φανεροῖς τὰ ἐν κρυπτῷ, ὡς ἐνεστῶτα Μάρτυς Φανούριε· διὸ σου τὸ σεβάσμιον, περικυκλοῦμεν εἰκόνισμα, ἐν αὐτῷ κατοπτεῦοντες, τὰ φρικτὰ σου μαρτύρια.

Εὐρέσει Εἰκόνας σου, καὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου σου, ἡ θεόσωστος πόλις σου, ἡ Ῥόδος εὐφραίνεται, ῥύστην σε πλουτοῦσα, καὶ πρόμαχον μέγαν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθύν, ἃ διανέμεις τοῖς προσιοῦσί σοι, δοξάζει ἐκτελοῦσά σου, τὴν σεβασμίαν πανήγυριν, Ἀθλοφόρε Φανούριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τὴν μνήμην σου, ἡ τῶν Ῥοδίων Μητρόπολις, ἐορτάζει Φανούριε, καὶ χαίρει τῷ πνεύματι, ἀνυμνολογοῦσα, τῆς ἀθλήσεώς σου, τὰ ἀγωνίσματα λαμπρῶς, καὶ ἰκετεύει σε ἀνακράζουσα· Προστάτης μου καὶ πρόμαχος, ἔσο ἀεὶ παμμακάριστε, καὶ ὑπέρμαχος ἄριστος, τῶν ἀξίως τιμώντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα, ὁ Κύριος ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ἐκάστοτε, μεθ' ὧν καὶ ἐν ὑστέροις καιροῖς, τὸν θαυμαστὸν ἐν Μάρτυσι Φανούριον, ἄλλον ἥλιον ἀνέδειξε, τοῖς θαύμασι λάμποντα· πρὸς ὃν καὶ ἡμεῖς, τὸν ὕμνον προσφέρομεν λέγοντες· Χαίροις ὁ νεοφανῆς ἀστήρ, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα· χαίροις ὁ τὸν ἀγῶνα, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσας στερρῶς, ἐν γῆ δὲ πλείστοις ἔτεσι κρυπτόμενος, καὶ διὰ τῆς Εἰκόνας σου ἐν κόσμῳ φανερωθεῖς, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ· Χαίροις Ῥοδίων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν πιστῶν πρεσβευτῆς ἐτοιμότητος. Αὐτῷ οὖν μὴ παύση πρεσβεῦων, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡςπερ ῥόδον πανεύσομον, ἢ ἐν δόξῃ ἐκλάμπουσα, Ῥόδος ἢ περίφημος εὐραμένη σε, χαίρει ὁσμαῖς τῶν θαυμάτων σου, πλησθεῖσα Φανούριε, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, καὶ προστρέχει τῇ σκέπῃ σου, τῆς Εἰκόνας σου, εὐσεβῶς προσκυνοῦσα χαρακτηῖρα, καὶ θαυμάτων τὰ σημεῖα, ἃ σοι Θεὸς ἐδωρήσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἐξεπλάγησαν ἅπαντες, τὰ ἐξ αἴφνης βλεπόμενα, τῆς σεπτῆς Εἰκόνας σου πάθῃ ἔνδοξε, τὰ πλείστοις χρόνοις ἀγνώριστα, ᾧ θεῖε Φανούριε, καὶ Ναὸν περικαλλῆ, διὰ τοῦτο ἀνήγειραν, καὶ ἠυτρήρισαν, ὑμνωδίαις ἐνθέοις εὐφημοῦντες, τὸν δοξάσαντά σε Μάρτυς, θαυμάτων πλήθει καὶ χάρισι.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Τούτου βίος ἀγνώριστος, τοῖς ἀνθρώποις διέμενε, μόνῳ γινωσκόμενος τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸ δὲ αὐτοῦ ἐξεικόνισμα, δεδήλωκεν ἄριστα, οἷος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, νικητὴς φανερούμενος, τοῦ ἀλάστορος, καὶ σεπτὸς Ἀθλοφόρος· ὃν ὑμνοῦμεν, καὶ γεραίρομεν ἐκ πόθου, ὡς Ἀθλητὴν γενναιότατον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀστρον φαεινότατον, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε· τὸν γὰρ ἐν Ῥόδῳ κρυπτόμενον θεῖον Ναόν, ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν, οἰκιστὴν ἔχοντα τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι Φανούριον, τὸν ἔνδοξον στρατιώτην καὶ ἀήττητον· ὃν εὐφημοῦντες ἐν ὕμνοις ἱκετεύσωμεν, ὅπως πρεσβεύῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον αὐτοῦ καὶ θεῖαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχ. ἢ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἢ σεπτῆ σου Εἰκόν, θαυμαστῶς ἀνέθορε, προνοία τῇ θεϊκῇ, ἐκ γῆς Φανούριε, καὶ μέγαν σε τοῦ Χριστοῦ, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐγνώρισε Μάρτυρα, παρέχοντα δωρεάν, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν τοῖς κράζουσι· Χαίροις θεῖε Ἀθλοφόρε, Ἐκκλησίας καύχημα, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, καὶ Ῥοδίων τὸ ἀγλαῖσμα.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! σὺ γὰρ ἐκ λαγόνων, τῆς γῆς ἐφανέρωσας, Εἰκόνα τὴν ἱεράν, τοῦ Ἀθλοφόρου σου, καὶ τοῦτον ὡς ἀγαθός, περιφανῆ καταστήσας τοῖς θαύμασιν, εὐεργετεῖς δι' αὐτοῦ, τοὺς ἐκ καρδίας αὐτῷ ἀνακράζοντας· Χαίροις Μάρτυς τροπαιοῦχε, μέγιστε Φανούριε, ὁ ἐκ Ῥόδου τῷ κόσμῳ, ἀνατείλας ὡσπερ ἥλιος.

Τῆς σῆς Εἰκόνας τὴν εὔρεσιν, ἐν ἀγαλλιᾷσει, νῦν πανηγυρίζομεν, τιμῶντές σε οἱ πιστοί, σοφὲ

Φανούριε· ἐφάνης γὰρ δι' αὐτῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ φωστήρ ὡσπερ ἄδυτος, ἐξανατέλλων ἀεὶ, τῶν δωρεῶν σου τὸ φῶς τοῖς κραυγάζουσι· Χαίροις τῶν Μαρτύρων κλέος, Ὁρθοδόξων στήριγμα, καὶ προστάτης τῆς νήσου, τῶν Ῥοδίων ἀκαταίσχυντος.

Τὴν σὴν ὑπέριμμον ἄθλησιν, εὐλαβῶς τιμῶμεν, ἦν Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, νεότητος ἐν ἀκμῇ, λαμπρῶς ἐτέλεσας· κὰν ἄγνωστος γὰρ τὸ πρὶν, τῇ φανερώσει τῆς θείας Εἰκόνοσ σου, ἐγνώσθη Μάρτυς ἡμῖν, τοῖς ἀκορέστῳ ἀγάπῃ βοῶσί σοι· Χαίροις Ἀθλοφόρων δόξα, κράτιστε Φανούριε, αἰχμαλώτων ὁ ρύστης, καὶ νοσοῦντων ἡ ἀντίληψις.

Ἔτερα. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέον ὢν τῷ σώματι, σὺ κομιδῇ Ἀθλοφόρε, πολὺν ἐπέδειξας, καὶ ἀκμαῖον φρόνημα, ἐν τοῖς ἄθλοις σου· σὺ γὰρ Φανούριε, ἐν χειρὶ βαστάζων, τοῦ Σταυροῦ τὸ μέγα τρόπαιον, ἔστης ἀσάλευτος, ἐν ταῖς προσβολαῖς τῶν κολάσεων, καὶ πλάνης κατετρόπως, τῆς εἰδωλικῆς τὴν παράταξιν. Ὅθεν ἀνυψώθης, πρὸς δόξαν θεϊκὴν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀκαταπαύστως δεόμενος, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Λίθοις συντριβόμενος, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στόμα, σιδηροῖς δὲ ὄνυξι, ἀπηνῶς ξεόμενος, τὸ σαρκίον σου, ἐπὶ μαγγάνου τε, προσδεθεὶς τὸ σῶμα, καὶ τῇ πέτρα πιεζόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, ἔχων τὸν Χριστὸν δυναμοῦντά σε, καὶ στόματα ἐφίμωσας, τῶν θηρῶν τῇ θείᾳ ἐντεύξει σου. Ὅθεν διὰ πάντων, Φανούριε δοξάσας τὸν Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν ἰκέτευε, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Ὡτ' ἔχετο ὁ βύθιος, ἐχθρὸς θηρῶν καὶ στενάζων, ὅτε σε τοὺς ἄνθρακας, ἀβλαβῶς βαστάζοντα, ἐθεάσατο· σὺ γὰρ τῆς πίστεως, ἐν καρδίᾳ φέρων, πῦρ τὸ ἄυλον Φανούριε, πῦρ ὅλος γέγονας, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα ἐνίκησας, ὡς Παῖδες οἱ τρισάριθμοι, οἱ ἐν Βαβυλῶνι τὸ πρότερον. Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, ἀντίληψιν αἰτούμενοι τὴν σὴν, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε, βίου ἐν ταῖς θλίψεσιν.

Ρ' ὁδος ἡ περίφημος, σὲ ἀντιλήπτορα ἔχει, καὶ ἡ οἰκουμένη δέ, κραταιὸν ὑπέρμαχον, παμμακάριστε· σὺ γὰρ τὸν Κύριον, ὡς ὁμολογήσας, καὶ ἀθλήσας μέχρις αἵματος, χάριν ἀπέλαβες, τοῦ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα, καὶ πανταχοῦ φαινόμενος, πᾶσι χορηγεῖν τὰ συμφέροντα, καὶ ἐν προστασίαις, ταχύτατος ὑπάρχειν ἀληθῶς, τοῖς σὲ καλοῦσιν ἐκ πίστεως, ἀβραγοῦς Φανούριε.

Δόξα. Ἦχος α'.

Μεγαλομάρτυς Ἀθλοφόρε Φανούριε, σὺ ὁ ἀήττητος στρατιώτης, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης Χριστοῦ, ὁ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους, ἐν μαρτυρίου συμπλοκῇ τροπώσάμενος· σὺ ὁ γενναιότατος Ἀθλητής, ὁ πάλοι ἀθλήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ ἐν τοῖς ὕστερον τῇ οἰκουμένῃ, γνωστὸς ἐκ τῆς Ῥόδου γενόμενος, τῇ φανερώσει τῆς Εἰκόνοσ σου· ὁ τοῖς θαύμασι μέγας γνωριζόμενος, ὁ Ἱερεὶς αἰχμαλωσίας λυτρωσάμενος, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἀφανῶν φανερῶν, φερωνύμως τοῖς ἐπικαλουμένοις σε· ἰκέτευε τῷ δοξάσαντι σε, ἐν Τριάδι προσκυνουμένῳ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασιλείον ἠνέφξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοῖνον, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροῦς, ὡς παντοδύναμος.

Εἶσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. μγ', 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφύζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε', 15-στ', 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειᾶς, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν λίθην, Ἰδιόμελα.
Ἦχος α'. Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Χίου.

Ε'πεφάνη σήμερον ἡ χάρις τῶν θαυμάτων σου, Φανούριε πανθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ εὐρέσει τοῦ πανσέπτου Ναοῦ σου, καὶ τῆς θείας Εἰκόνης σου, αἰχμαλώτους λυτροῦσα, νόσους φυγαδεύουσα, καὶ πάντων τῶν προσιόντων σοὶ πιστῶς, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα πληροῦσα· διὸ

καὶ ἡμῖν, τοῖς μετὰ πόθου τὴν μνήμην τελοῦσί σου, τὴν λύσιν τῶν δεινῶν αἰτησαι παρὰ Θεοῦ, καὶ πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ταῖς πρὸς αὐτὸν εὐπροσδέκτοις ἰκεσίαις σου.

Ὁ αὐτός.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Μεγαλομάρτυς Φανούριε, τοῦ ἀθανάτου Βασιλέως, στρατιῶτα ἀήττητε· Θεὸν γὰρ δοξάσας ἐπὶ γῆς, τοῖς ἄθλοις τοῦ μαρτυρίου, ἐν οὐρανοῖς παρ' αὐτοῦ ἀντεδοξάσθη· διὸ καὶ ἡ χάρις σου, θαυμαστῶς ἐπενεργοῦσα, θαυματουργὸν σε προβάλλεται, πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνοντα, καὶ τοῖς ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσι, τὴν λύτρωσιν ταχέως παρέχοντα. Ὅθεν πάντες ὑμνοῦμέν σε, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου πολυάθλε.

Ἦχος β'.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀθλοφόρου, Φανουρίου τοῦ ἐν Ῥόδῳ φανερωθέντος, δεῦτε πιστοὶ πανηγυρίσωμεν· ὡς ἀστὴρ γὰρ ἀνέτειλε σήμερον, ἀγλαοφανῶς καταυγάζουσα, τοὺς βοῶντας πρὸς αὐτόν· Χαίροις Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν Ὁρθοδόξων προστάτης, αἰχμαλώτων ὁ ρύστης, ἀσθενούντων ὁ ἰατρός, καὶ τῶν ἐν κινδύνοις ἀντιλήπτωρ ὁ τάχιστος· παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Θεόν, πρέσβευε ἔκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ Ῥόδος εὐφραίνεται, τὴν μνήμην σου ἐπιτελοῦσα, καὶ σὺν αὐτῇ ἡ οἰκουμένη ἐορτάζει, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε Φανούριε· τὴν φερόνυμον γὰρ κλησίν σου, τῇ εὐρέσει τῆς ἀγίας Εἰκόνας σου, κατάλληλον ἐπιδειξάμενος, δι' αὐτῆς ὁ πρόφην ἀγνοούμενος, τοῖς χριστωνύμῳ λαῷ ἐπεγνώσθη, θαυμάτων δυνάμεις ἐνεργῶν, καὶ ἐν προστασίαις ὑπάρχων ταχύτατος. Ἀλλὰ μὴ παύση τῷ Κυρίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, ἀξιοχρέως ἐν ἤσμασιν.

Ἦχος δ'.

Τὸν νοητὸν μαργαρίτην, τῆς εὐσεβείας ἀδελφοί, ταῖς ὑμνωδίαις στεφανώσωμεν, Φανούριον τὸν πανένδοξον Μάρτυρα, τὸν ἐκ Ῥόδου φανέντα, τῆς Ἐκκλησίας μέγαν φωστῆρα. Οὗτος γὰρ Χριστὸν ἀγαπήσας, τοῦ κόσμου κατεφρόνησε, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διοδεύσας, διὰ μυρίων πικρῶν βασάνων, εἰς τὴν οὐράνιον λῆξιν κατέπαυσεν· ἔνθα σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς ἀξιούμενος, τὸν φωτισμὸν ἡμῖν αἰτεῖται, τοῖς εὐλαβῶς τελοῦσι, τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσιμον.

Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ ἀνυμνήσει σε, ὦ Φανούριε Μάρτυς; τίς μὴ μακαρίσει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας; σὺ γὰρ ὁμολογήσας, τοῦ Σωτῆρος τὸ ὄνομα, τοῖς βασάνοις ἐδοκιμάσθης, κρινόμενος καὶ αἰκιζόμενος, τὰς σάρκας ξεόμενος, καὶ ἐν μαγγάνῳ δεσμούμενος, θηρῶν τε ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἐν πυρὸς τῇ καμίνῳ ριπτόμενος. Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν καρτερίας σου! δι' ἧς τῶν θεομάχων τὴν ἔπαρσιν, νικητικῶς τροπωσάμενος, τῆς ζωῆς τὸν στέφανον ἀνεδήσω, καὶ παρέστης Χριστῷ τῷ Θεῷ, θαυμάτων τὰς δυνάμεις ἐνεργῶν, τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Νικηφόρου Ὁσίου τοῦ Χίου.

Σήμερον ἡ ἀγιόφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαβίδ, ἐπὶ σοὶ πέρας εἴληφε, Φανούριε πολυάθλε, ἡ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον φάσκουσα, ἔσται δίκαιος· εἰ γὰρ καὶ ἀμνημονηθέντων σου τῷ χρόνῳ, καὶ τῶν ἀθλητικῶν ἀγῶνων τοῦ κλέους, ἐν οὐρανῷ μέντοι μνημονευομένων, καὶ ἐν γῇ ἤδη ἐν τῇ εὐρέσει τῆς θείας Εἰκόνας σου, τὴν ἔνδοξον αὐτῶν μνήμην, μετ' ἐγκωμίων ἄγομεν· δεόμεθά σου τοίνυν θερμῶς,

ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, μνημόνευε ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε, ῥυόμενος κινδύνων τε καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς αὐτὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, στεφανηφόρε Ἀθλοφόρε Φανούριε, ὁ πάλαι ὑπεραθλήσας, διὰ βασάνων πολλῶν, καὶ κατατροπώσας τὸν ἀλάστορα· ὁ πλείστοις ἐν ἔτεσι, τοῖς πιστοῖς ἀγνοούμενος, καὶ τῇ εὐρέσει, τῆς πανσέπτου Εἰκόνοσ σου, γνωστὸς ἐνδοξε, ἐκ τῆς Ῥόδου γενόμενος· ἥλιος ὁ πολύφωτος, φωτίζων τὰ πέρατα, τῆς θαυμαστῆς χάριτόσ σου, τῇ ἀνεσπέρῳ φαιδρότητι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, θαυματοβρῦτα Ἀθλοφόρε Φανούριε, Χριστὸν ὁ ὁμολογήσας, ἐπὶ τυράννων λαμπρῶς, καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος μιμησάμενος· ὁ φράζας τὰ στόματα, τῶν θηρίων ἐντεύξει σου, καὶ πῦρ νικήσας, τῆς καμίνου τὸ ἄστεκτον, καὶ τὸν βύθιον, ταπεινώσας πολέμιον· τρόπαιον ἐν τοῖς ἄθλοις σου, ὁ στήσας ἀθάνατον, καὶ ἀθανάτου τρυφήσας, δόξης ἐν πόλῳ καὶ χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, δεδοξασμένε Ἀθλοφόρε Φανούριε, ὁ γῆθεν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀναδοθεὶς ὡς χρυσός, τῇ ἀποκαλύψει τῆς Εἰκόνοσ σου· Θαυμάτων τὴν δύναμιν, ἐκ Θεοῦ ὁ κτησάμενος, ὁ τοὺς δεσμῶτας, Ἱερεῖς λυτρωσάμενος, καὶ τὴν ἴασιν, τοῖς νοσοῦσι δωρούμενος· μέγας ὁ φανερούμενος, προστάτης καὶ πρόμαχος, τοῖς τὸ σεπτὸν σου φωνοῦσι, καὶ ὑπερήδιστον ὄνομα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Ἀθλοφόρου συνελθόντες, πνευματικὴν πανήγυριν συγκροτήσωμεν, καὶ ταῖς ὑμνωδίαις αὐτόν καταστήσωμεν, ἐκ καρδίας βοῶντες καὶ λέγοντες· Μεγαλομάρτυς τοῦ Κυρίου Φανούριε, ὁ τῇ ἀθλήσει σου τοὺς ἐχθροὺς τροπώσάμενος, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης οὐρανόθεν κομισάμενος, ὁ τοῖς αἰχμαλώτοις τὴν ἐλευθερίαν χαριζόμενος, καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν θεραπείαν δωρούμενος, ὁ τὰ κρυπτά ὡς παρόντα φανερῶν, καὶ πανταχοῦ πᾶσι προφθάνων καλούμενος, πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐκ καρδίας δεήσεις, ῥυόμενος ταῖς πρεσβείαις σου ἡμᾶς, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Απολυτίκιον.**

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παλαιόν.

Ουράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῆ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον πανήγυριν, νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς, Ἀγγέλων πολίτευμα, ἄνωθεν ὑμνωδίαις, εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλησία, τὴν οὐράνιον δόξαν, ἦν εὗρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς, Φανούριε ἐνδοξε.

Ἔτερον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Φερωνύμως ἐκλάμπας, ἐκ τῆς Ῥόδου Φανούριε, ὡς φωστήρ ἀεὶ καταυγάζεις, Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα· τὴν γνῶσιν φανεροῖς γὰρ τῶν κρυπτῶν, νοσήματα διώκεις χαλεπά, καὶ παρίστασαι ταχύτατος βοηθός, τῶν πίστει ἀναβοώντων· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ φανερώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, μέγιστα θαύματα.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν τῆς Ῥόδου προστάτην, καὶ μέγαν πρόμαχον, τὸν παραδόξως γνωσθέντα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τῶν Μαρτύρων τὸ λαμπρόν, κλέος Φανούριον, ἀνευφημήσωμεν πιστοί, ὅτι χάριν ἐκ Θεοῦ, δεξάμενος ἰαμάτων, φερωνύμως ὡς φῶς ἐκλάμπει, ἄδυτον πᾶσι τοῖς τιμῶσι αὐτόν.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Τὸν μέγαν ἀθλητὴν, εὐφημήσωμεν πάντες, Φανούριον πιστοί, τὸν γενναῖον ὀπλίτην, καὶ Μάρτυρα πανένδοξον, τὸν ἐν χρόνοις κρυπτόμενον· ὃν ὁ Κύριος, νῦν ἐφανερώσε πᾶσιν, ἐν τῇ Ῥόδῳ τε, καὶ ἐξ αὐτῆς παντὶ κόσμῳ, ὡς θεῖον θησαύρισμα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εὐφραίνου ἐν Χριστῷ, τῶν Ῥοδίων ἡ νῆσος, προστάτην ἀληθῶς, κραταιὸν κεκτημένη, τὸν ἐνδοξον Φανούριον, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον· οὗτος χάριν γάρ, παρὰ Θεοῦ δεδεγμένος, τῶν ἰάσεων, ἀσθενειῶν τῶν κατ' ἄμφω, ἰᾶται τοὺς πάσχοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλῆσας τὸν Χριστόν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Φανούριος Ἄγνη, ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Μαρτύρων ἐτέλεσεν, ἐπὶ γῆς τὸ ἀγώνισμα· ὅθεν πρέσβευε, νῦν σὺν αὐτῷ παρρησία, Θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, αὐτοῦ τὴν πανήγυριν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Φανούριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον· ὅθεν σοῦ τὴν Εἰκόνα, τὴν ἀγίαν εὐρόντες, ἄσμασιν εὐφημοῦμεν, καὶ τιμῶμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ σου δεόμεθα· Ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εἴ κ' γῆς ἀνατείλασα, ἡ ἱερά σου Εἰκὼν, παμμάκαρ Φανούριε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν σὴν, ἐγνώρισεν ἄθλησιν· ἦτις εὐφραينوμένη, τῇ ἀγία σου δόξῃ, καὶ καταλαμπομένη, τοῖς πολλοῖς θαύμασί σου, δοξάζει εὐσεβῶς τὸν Θεόν, τὸν σὲ ἀναδείξαντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εἴ ν' ὥρα νεότητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Παρθένε Πανάχραντε, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, ὁ μέγας Φανούριος, ἠθλησε στερρόψυχως, τῆς σαρκὸς ἀλογήσας, καὶ θράσος ἀσεβείας, τῶν τυράννων καθεῖλεν· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν σὺν αὐτῷ, δυσώπει τὸν Κύριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φανουρίου ἡ μνήμη ἡ θαυμαστή, ἀνατείλασα ἄστρον ὡς φαιινόν, τοῖς πέρασι σήμερον, Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τῶν ὑπὲρ νοῦν αὐγάζει, θαυμάτων ταῖς λάμπησι, καὶ τῇ φωταγωγίᾳ, τῆς ἄνωθεν χάριτος. Ὅθεν συνελθόντες, οἱ πιστοὶ ἐκ καρδίας, αὐτὸν στεφανώσωμεν, ὑμνωδίας τοῖς ἄνθεσι, καὶ συμφώνως βοήσωμεν· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς σε τιμῶσι, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε.

Δόξα. **Ὅμοιον.**

Εἴ ν' αθλήσας τὸ πάλαι περιφανῶς, παρολκῆ τῇ τῶν χρόνων Μάρτυς σοφέ, ἄγνωστος διέμεινας, τῶν πιστῶν τῷ πληρώματι, ἀλλ' ἐπεγνώσθης τούτῳ, τὴν θείαν Εἰκόνα σου, τῇ σῇ ἀποκαλύψας, Φανούριε χάριτι· θαύμασι δ' ἐντεῦθεν, καὶ μεγίστοις σημείοις, ἐκφαίνεις τῆς δόξης σου, τὴν ἀγίαν ἐνέργειαν, τοῖς ἐκ πόθου βοῶσί σοι· Χαίροις Ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, τῶν Μαρτύρων κλέος περιλάλητον, Ἐκκλησίας ἡ δόξα, καὶ τῆς Ῥόδου καύχημα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ἄνευ σποράς, τῇ ἀγάπῃ ἐνθέως κατατρωθεῖς, ὁ μέγας ἐν Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρος Φανούριος, εἰδωλικῆς λατρείας, τὴν πλάνην διήλεγξε, καὶ τὰς πολλὰς βασάνους, ὑπέστη ὡς ἄσαρκος· τέλος δ' ὑπομείνας, μαρτυρίου ἐν στάσει, Παρθένε Πανάμωμε, ἐν Ἐδέμ κατηξίωται, τῶν Ἁγίων τῆς στάσεως. Ὅθεν ἐκτενῶς σὺν αὐτῷ, τὸν Δεσπότην Δέσποινα ἰκέτευε, ὡς Θεὸς ἵνα σώσῃ, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῇ κγ' Ἀπριλίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σήμερον ἡ μνήμη σου, ὡς ῥόδον οὐράνιον, τῇ εὐωδίᾳ τῆς χάριτος μυρίζουσα, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἐπέφανε, Μεγαλομάρτυς Ἀθλοφόρε Φανούριε· ὅθεν οἱ πιστοὶ ἐν αὐτῇ συναθροισθέντες,

τοῖς ἄσμασιν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἱκετικῶς ἀναβοῶμεν· Πρέσβευε Ἄγιε ἐκτενῶς, τῷ ἐν Τριάδι προσκυνουμένῳ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ´, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η´. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατ' Ἀλφάβητον· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· «Κυρίλλου».

Ῥιθὴ α´. Ῥχος α´. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Ἀνωθεν προκύψας συμπαθῶς, ἐξ οὐρανίων ἀγίδων Φανούριε, ἔλαμψον πλουσίως μοι τὸν φωτισμόν, τῆς θαυγοῦς σου χάριτος, ὡς ἂν Ἀθλοφόρε, τὴν ὑμνωδίαν προσφέρω σοι.

Βήματι τυράνων παραστάς, καὶ τὸν Σωτῆρα κηρύξας Φανούριε, εἶδη ὥσπερ ἄσαρκος τὰ τῶν πολλῶν, κολαστηρίων ἠνεγκας, καὶ καθεῖλες πλάνης, εἰδωλικῆς τὰ ὑψώματα.

Γνώσει εὐσεβείας κοσμηθεῖς, πάλαι Μαρτύρων τοῖς ἄθλοις διέπρεψας· ἄρτι δὲ ἀνέτειλας Μάρτυς ὡς φῶς, τῆς θαυμαστῆς Εἰκόνοσ σου, τῇ ἀποκαλύψει, φωτίζων κόσμου τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Κύριον τεκοῦσα καὶ Θεόν, σωματωθέντα δι' ἄφατον ἔλεος, ἔσωσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς φθορᾶς, Εὐλογημένη Δέσποινα· ὄθεν σὲ ὑμνοῦμεν, ὕμνον τῇ δόξῃ σου ἄδοντες.

Κανὼν δεῦτερος τοῦ Ἁγίου ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ποίημα Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

Ῥχος πλ. δ´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Αἰνέσωμεν πάντες πιστοὶ Χριστόν, τὸν δόντα τοιαύτην, ἐξουσίαν τοῖς χοῖκοις, δολίου τὰ θράση καταλύειν, μεθ' ὧν ὑμνεῖσθω φαιδρῶς ὁ Φανούριος.

Φῶς θεῖον ἐδείχθης ἀειλαμπές, Φανούριε Μάρτυς, καὶ τὸν κόσμον φωταγωγεῖς, ἐν ᾧ σε φωστῆρα εὐρηκότες, ἄσμασι πάντες φαιδρῶς εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν νέον ὀπλίτην καὶ Ἀθλητὴν, φανέντα ἐν Ῥόδῳ, κἂν ἐκρύπτετο πρὸ πολλοῦ, ὡς νέον ὑμνοῦμεν καὶ ὡς πάλαι, ὑπὲρ Χριστοῦ στερῶς ἀθλήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὁλον μου τὸν πόθον πρὸς σὲ κινῶ, Ἀνύμφευτε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν Λυτρωτὴν, ψυχὴν μου ἀθλίαν ἐν τῇ ὥρᾳ, τῆς καταδίκης Ἀγνὴ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν πρῶτος. Ῥιθὴ γ´. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Δυνάμει Φανούριε σοφέ, Σταυροῦ καθοπλισάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἀνδρείως ἐχώρησας, κατὰ τῆς πλάνης καὶ ταύτης ἡσχυνας, τὰς ἐπάρσεις· ὄθεν σε, ἀμαράντῳ ἔστεψε, θείας δόξης στεφάνῳ ὁ Κύριος.

Ἐπέστης ἀνόμων δικαστῶν, τῷ βήματι Φανούριε, καὶ παρ' αὐτῶν ἀδίκως κρινόμενος, ἐδραῖος ὄφθης ἐν στάσει πίστεως· ἡλικίας ἄνθος δέ, παριδὼν ὡς πάνσοφος, τοῖς βασάνοις τὸ σῶμα ἠγάλωσας.

Ζηλώσας τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, Φανούριε μεγάληαθλε, τῆς τῶν ἐχθρῶν μανίας ἠλόγησας, καὶ λίθων χαίρων ἐπὶ τοῦ στόματος, καὶ τῆς κάρας ἔφερες, διακρούσεις ἔνδοξε, τὰς σφοδρὰς ὡς ἀδάμας στερρότατος.

Θεοτοκίον.

Υἱμοῦντες τὸν τόκον σου πιστῶς, Παρθένε Θεονύμφευτε, δι' οὗ ἄρᾳς τῆς πάλαι ἐρρύσθημεν, ἐν κατανύξει ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε Μῆτερ Πάναγνε, οἰκουμένης καύχημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ θεῖον διάσωσμα.

Κανὼν δεῦτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Υἱμοῖς τὸν Φανούριον, δαυτικῶς φαιδρῶς ἄσωμεν, ὡς θαυμαστὸς τοῖς Ἁγίοις ὄντως, ὁ Θεὸς ἐστὶ λέγοντες.

Ρ' ὧσίν μοι δωρήσασθαι, τῶν ψυχικῶν παθῶν Ἄγιε, σαῖς προσευχαῖς αἰτησαι ταῖς θείαις, ὅπως τύχω ἀφέσεως.

Θεοτοκίον.

Εὐρω σε προστάτιν μου, ἐν τοῖς κινδύνοις Πανάχραντε, Μῆτερ Θεοῦ, μετὰ Φανουρίου, ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν περιλάλητον Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν λαμπρὸν στεφανίτην, τὸν ὄντως περιβόητον, ἐν θαύμασι πιστοῖ, τὸν κλεινὸν Φανούριον, τὸν ἐκ Ῥόδου γνωσθέντα, πάντες εὐφημήσωμεν, πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Θεόν, τὸν ἐν ὑψίστοις τρανῶς σε δοξάσαντα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Ἀθλοφόρου ὁ Ναὸς ἀνεδείχθη, τῶν ἀσθενούντων θαυμαστὸν ἰατροῖον, ἐν ᾧ δεῦτε συνδράμωμεν, βοῶντες οἱ πιστοί· Ἄγιε Φανούριε, τῶν Ῥοδίων προστάτα, καὶ πιστῶν τὸ στήριγμα, παρρησίαν ὡς ἔχων, μὴ ἐπιλάθου πάντων τῶν τῆν σὴν, ἐπιτελούντων ἐκ πόθου πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Σωτῆρα, τῶν Θεοτόκον σε πιστῶς εὐφημούντων, ὡσπερ Υἱῷ σου πρέσβευε, ἀπαύστως καὶ Θεῷ, δοῦναι ὡς φιλόανθρωπος, εὐπραγίαν ἐν βίῳ, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς φαιδρῶς ἐκτελοῦσιν, ἐν ὑμνοῖς σήμερον Ἀγνή, τοῦ Φανουρίου τὸ θεῖον μνημόσυνον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἡπλωται τὸ σῶμα σου, ἐδάφει Φανούριε, Μάρτυς τῆς γῆς καὶ δικαστοῦ, τῇ θεομάχῳ προσταγῇ, ἐδάρη σφοδρότατα, σοῦ μηδαμῶς καταβληθέντος πολυάαθλε, ἀλλὰ Χριστῷ τῷ Θεῷ ὕμνον ψάλλοντος.

Θέλontes συλήσασθαι, τὸν πλοῦτον Φανούριε, τῆς σῆς ψυχῆς οἱ δυσμενεῖς, ὄνουξι Μάρτυς σιδηροῖς, τὰς σάρκας σου ἔξεσαν, ἀλλὰ τῇ σῇ ἀκαταπλήκτῳ στερρότητι, τὴν καταισχύνην μισθὸν ἐκκληρώσαντο.

Γ΄σχυσας Φανούριε, ἐχθρῶν τὴν παράταξιν, καταβαλεῖν περιφανῶς· σὺ γὰρ πολλοῖς ἐν αἰκισμοῖς, σφοδρῶς ἐταζόμενος, καὶ ἐν εἰρκτῇ τῇ ζοφερᾷ κακουχούμενος, Θεοῦ πρὸς αἶνον ἐκίνης τὰ χεῖλη σου.

Θεοτοκίον.

Ρ΄ῦσαί με τὸν δοῦλόν σου, ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος, τῶν πονηρῶν μεθοδειῶν, δι’ ὧν παθῶν εἰς μολυσμὸν, βυθίσαι σπουδάξει με, ἵνα πιστῶς Θεοκυῆτορ κραυγάζω σοι· Χαῖρε Παρθένε ἀνθρώπων βοήθεια.

Κανὼν δεύτερος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Λίθοις Μάρτυς βαλλόμενον, σοῦ τὸ θεῖον στόμα καὶ τιμιώτατον, δι’ οὗ Κύριον ἐδόξαζες, τὸν δοξάσαντά σε ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ε΄πλατύνθη πρὸς αἶνεσιν, τὸ σὸν θεῖον στόμα λίθοις συνθλώμενον, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνεκραύγαζες· Εἴλκυσα σὸν πνεῦμα διὰ στόματος.

Καὶ ἐν ράβδοις τυπτόμενος, ἔφερες γενναίως Μάρτυς Φανούριε, τὰς πληγὰς φαιδρῶς τὸ πρόσωπον, ὡσπερ ἄλλου ὄντος σοῦ τοῦ πάσχοντος.

Θεοτοκίον.

Γ΄σουργὸν τῷ γεννήτορι, Λόγον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· ὅθεν ὠφθης ὑπερέχουσα, ποιημάτων πάντων, Κόρη Δέσποινα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡτιδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Καμίνου ἐπέβης, τὸ πῦρ εὐθαρσῶς, δροσιζόμενος δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Παῖδας μιμησάμενος, Φανούριε τοὺς τρεῖς, τοὺς ἐν τῇ Βαβυλῶνι· σὺ γὰρ Χριστοῦ ὑπῆρχες, τοῦ Θεοῦ τῷ ἔρωτι, ἀκατασχέτως πυρπολούμενος.

Λαμπάσι τὴν σάρκα, φλεχθεὶς ἀπηνῶς, ἡγεμόνος ἀθέου τῷ δόγματι, εἰδώλων ματαιότητος, λατρείας ἐναγοῦς, κατέκαυσας τὸ σέβας, ὡς ὕλην σαθροτάτην, θαυμαστὴ Φανούριε· διὸ ὁ Κτίστης σε ἐδόξασε.

Μαγγάνῳ τὸ σῶμα, σοφὴ προσδεθείς, τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν ἀνύψωσας, Χριστῷ τῷ παρασχόντι σοι, ὑπόθεν τὴν ἰσχύν, καὶ γέγονας τοῦ πάθους, ἐκείνου ἰχνηλάτης· ᾧ ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πόθῳ εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Γ΄λέωσαι Μῆτερ, Παρθένε Ἀγνή, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Φιλάνθρωπον, Χριστὸν τὸν πάντων Κύριον, ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, βοῶσί σοι ἐκ πόθου, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Θεονύμφευτε, τῆς εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Κανὼν δεύτερος. Ἵνα τί με ἀπόσω.

Ἵνα τί με βιάζης, Κύριον ἀρνήσασθαι ὃν ἐπεπόθησα, ἐκ μητρώων σπλάγγνων; καὶ αὐτὸν νῦν ποθῶ ἀγκαλίσασθαι, διὰ τῶν βασάνων, καὶ μετ’ αὐτοῦ βασιλεῦσαι, τῷ τυράννῳ ἐβόας Φανούριε.

Γίνα τί ταῖς θωπείαις, σπεύδης ἀτονῆσαι μου ψυχῆς τὸ εὐτονον; ἦν θερμαίνει χάρις, ἐπιλάμψεσι θείαις φωτίζουσα, σὺ δὲ νῦν μωραίνεις, αὐτὴν χαννῶσαι πονηρίαις, τῷ τυράννῳ ἐβόα Φανούριος.

Γίνα τί ταῖς θωπείαις, σπεύδης ἐκχαννῶσαι μου ψυχῆς τὸ πρόθυμον; τριχῶν γὰρ οὐκ ἔχεις, κἂν ἐγγίσει καὶ ταύταις γὰρ Κύριος, ἀριθμῶ κατέχει, σὺ δὲ πονῶν καταλυθήσῃ, ἀνεβόα λαμπρῶς ὁ Φανούριος.

Θεοτοκίον.

Μυστικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἢ βρύουσα· χαῖρε θεία κρίνη, ἢ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαῖρε ἢ τὸν βότρυν, τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος Δέσποινα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδή στ'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Νέος πέλων κομιδῆ, τῇ σαρκὶ τὸν παλαιόν, ἐταπείνωσας Σατάν, ἐν τοῖς ἄθλοις σου στερρῶς, ὃς ὄχετο, ἐν τῷ ἀέρι, κλαίων Φανούριε.

Ξενοθεὶς τῶν ἐπὶ γῆς, ἀνενέργητος ἐν σοί, καθωράθη ἢ ὀρμή, τῶν θηρίων ἀληθῶς, Φανούριε, Μεγαλομάρτυς· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ τῇ πέτρα πιεσθεὶς, καὶ οὐδόλως συντριβεῖς, καὶ συντρίψας ὑπ' αὐτήν, τὴν μανίαν τῶν ἐχθρῶν, Φανούριε, σὲ εὐφημοῦμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, χάριτός σου τῷ φωτί, σκοτισθεῖσαν χαλεπῶς, ἁμαρτίαις ταῖς πολλαῖς, Θεόνυμφε, ἵνα γεραίρω, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν δεύτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἡ ῥόδος νῦν σε φρουρόν, καὶ πᾶσα πόλις συλλήπτορα, ὁ οὐρανὸς οἰκιστὴν, οἱ Ἄγγελοι σύσκηνον, ἢ γῆ δὲ ἐπλούτησε, θησαυρὸν χαρίτων, ὃ Φανούριε πανθαύμαστε.

Θεὸς ἐκ βάρων τῆς γῆς, πηγὴν θαυμάτων ἀνέβλυσε, τὸν Φανουρίου Ναόν, ἐξ οὗ οἱ προσερχόμενοι, τῶν κινδύνων λύτρωσιν, καὶ σωμάτων ῥῶσιν, καὶ ψυχῆς τροφὴν λαμβάνουσιν.

Ἐν τῇ καμίνου φλογί, αἱ τρίχες οὐ κατεφλέχθησαν· ἐν τῇ καρδίᾳ σου γάρ, ἄλλο πῦρ ἐκρύπτετο, ἀγάπης τοῦ Κτίστου σου, Ἀθλητὰ γενναῖε, ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα προὔδωκας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεώργητος γῆ, τὸν γεωργὸν ἢ κυήσασα, καὶ πάντων δημιουργόν, τὴν ὑλομανήσασαν, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καρποφόρον δεῖξον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Γερεῖς διέσωσας, αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ συνέθλασας, δυνάμει θείᾳ θεόφρον· ἦσχυνας, τυράννων θράση γενναιοφρόνως· εὐφρανας, Ἀγγέλων τάξεις Μεγαλομάρτυς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεῖε ὀπλιτα, Φανούριε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ποίους ὕμνους προσοίσω, τῷ ὑπεραπέκεινα ὕμνων ἀπάντων ἀθλήσαντι; ποίοις δὲ ἐγκωμίων ἄνθεσι τὴν κεφαλὴν καταστέψω, τοῦ ὑπ' Ἀγγέλων οὐρανίῳ στέφει τὴν κεφαλὴν κοσμηθέντος; νέος ὢν, ἀπαλῆ τῇ σαρκὶ τῷ δολίῳ προσπλακείς, γενναίως εἰς γῆν κατερῶραξε, τὸν τύραννον καταπλήξας· εἰς γῆν δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ καταχωθέν, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων χορεύει αἰωνίως τὸ πνεῦμα. Ὅθεν αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ παντοίων κινδύνων, θεῖε ὀπλίτα, Φανούριε ἔνδοξε.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Αὐγούστου), Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχοι.

Φανούριος φῶς πᾶσι πιστοῖς παρέχει,
Κὰν εἰς σκότος δ' ἔκειτο τῆς γαίας μέγα.
Εἰκάδι ἐβδομάτη Φανουρίου σηκὸς γῆθεν φάνθη.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητῆς Φανούριος πόθεν ἦν καὶ ποίῳ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσε καὶ τίνες οἱ τούτου γεννήτορες, οὐδὲν ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν περὶ αὐτοῦ ἀφανῶν καὶ ἀγνώστων γενομένων ἄχρι τοῦ ἰδ' αἰῶνος ὅτε ἡ Εἰκὼν αὐτοῦ εὐρέθη παραδόξως ἐν Ῥόδῳ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Μητροπολίτου Ῥόδου Νείλου τοῦ Διασπωρηνοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠβουλήθησαν οἱ τῆς Ῥόδου κυριεύοντες ἐπανορθώσασθαι τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ συνάγοντες τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν ὕλην ἤλθον εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς πόλεως, ἔνθα ὑπῆρχον κατεδαφισμένοι οἰκοδομαί, καὶ ἀνασκάπτοντες αὐτὰς ἀνεκαλύφθη αὐτοῖς Ναὸς ἱερός, κείμενος ἐν ἐρειπίοις. Ποίησαντες δὲ τὴν ἀνασκαφὴν μέχρι τοῦ δαπέδου εὗρον μεταξὺ τῶν πολλῶν σεσαθρωμένων Εἰκόνων καὶ μίαν ἄσηπτον, ἣτις ἦν ὡς νεωστὶ ἱστορηθεῖσα. Τότε κληθεὶς ὁ προειρημένος Ἀρχιερεὺς Νεῖλος ἀνέγνω τὸ τοῦ εἰκονιζομένου Ἁγίου ὄνομα· γέγραπται γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἐπιγραφή: «Ὁ Ἅγιος Φανούριος».

Ἐν αὐτῇ ἱστορεῖτο ὁ Ἅγιος ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, φέρων στρατιωτικὴν περιβολὴν καὶ βαστάζων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Σταυρὸν μετὰ λαμπάδος ἀνημμένης, πέριξ δὲ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ μορφῆς εἰκονίζοντο δώδεκα σκηναὶ ἐκ τῶν αὐτοῦ ἐνδόξων μαρτυρίων, ἐν αἷς ὁ Μάρτυς ἐδείκνυτο· ἰστάμενος ἐν μέσῳ στρατιωτῶν κρινόμενος πρὸ τοῦ ἡγεμόνος, τῶν στρατιωτῶν πληττόντων διὰ πετρῶν τὸ στόμα καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ἠπλωμένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μαστιζόμενος ὑπὸ στρατιωτῶν· καθήμενος γυμνὸς καὶ ὄνυξι σιδηροῖς ξεόμενος τὰς σάρκας· κεκλεισμένος ἐν τῇ φυλακῇ· ἰστάμενος καὶ ἐταζόμενος ἐπὶ βήματος τυραννικοῦ· κατακαιόμενος τὰ μέλη ὑπὸ λαμπάδων ἀνημμένων· ἐπὶ μαγγάνου προσδεδεμένος καὶ βασανιζόμενος· ἐν μέσῳ θηρίων ἀγρίων ἰστάμενος ἀβλαβής· κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ φέρων ἐπὶ τοῦ σώματος λίθον μέγα· ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων ἰστάμενος βαστάζων ταῖς παλάμαις ἄνθρακας ἀνημμένους, καὶ τις τῷ ἀέρι δαίμων ὀχούμενος, θρηνῶν καὶ ὀδυρόμενος· καὶ, ἰστάμενος ἐν μέσῳ φλεγόμενης καμίνου, αἴρων τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανόν.

Θαυμάσας οὖν ὁ μακάριος Νεῖλος καὶ παραλαβὼν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἐκήρυξε τὴν θαυμαστὴν τοῦ Ἁγίου φανέρωσιν καὶ λαβὼν ἄδειαν παρὰ τοῦ τῆς νήσου ἡγεμόνος ἀνήγειρε τῷ Μάρτυρι περικαλέστατον Ναόν, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα εὐρέθη ἡ αὐτοῦ Εἰκὼν, ὅστις διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου ἀνεδείχθη πηγὴ ἰαμάτων καὶ ἰατροῦ ἄμισθον τοῖς προσερχομένοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένου.

Στίχοι.

Ὡς ἐκ λύκου χαίνοντος ἠρπάγη βίου,
Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Λιβερίου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
Ὅν οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου, Ἐπισκόπου Κοδρουβῆς.

Στίχοι.

Τὴν κλῆσιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος εὐνούχου.

Στίχοι.

Ἀνὴρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπάδων·
Λευκαίνεται γὰρ, καὶ πεφυκῶς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ νέα, τρίχινον ράκος ἐνδυθεῖσα καὶ εἰς φρέαρ ῥιφεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·
Μεθ' ὧν ὑπήλθες, Ἀνθοῦσα, βαθὺ φρέαρ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδιθ' ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Παρέστης ἐν εἰδώλων τῷ τεμένει, ἀνημμένους ἄνθρακας, φέρον παλάμαις σου, καὶ τοὺς δυσμενεῖς ἐχθροὺς κατέπληξας, μὴ φλεγόμενος σοφέ, ἐν τῷ κραυγάζειν σε· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρ'ημάτων προσευχῆς σου ἐπακούσας, Ἀθλητὰ Φανούριε, Χριστὸς ὁ Κύριος, καμίνου τὸ πῦρ σοφὸ ἐδρόσισεν, ἐν ᾧ ἴστασο αὐτῷ, ψάλλον ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σαρκὸς σου ἀπανθούσης ἀλογήσας, μαρτυρίου ἠγνύσας, πάλαι τὸ στάδιον, καὶ πᾶσι γνωστὸς ἐγένου Ἅγιε, τῇ εὐρέσει τῆς σεπτῆς, ἄρτι Εἰκόνοσ σου, ἐν ἧ ὀρῶνται ἀγώνων σου τὰ εἶδη.

Θεοτοκίον.

Λαόν σου Θεοτόκε τὸν ὑμνοῦντα, τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ θείου τόκου σου, ἐκ πάσης ὀργῆς καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων πειρασμῶν, ρῦσαι ὡς ἔχουσα, πρὸς τὸν Δεσπότην πολλὴν τὴν παρρησίαν.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Λίθοις βαρούμενος τὸ σῶμα, ὁ Φανούριος πρὸς σὲ Σωτῆρ ἐβόα· Ἐν τῇ πέτρα τῶν σῶν, Χριστέ μου θελημάτων, στερεωθείς τὸ σῶμά μου, ταῖς βασάνοις ἀναλίσκω.

Νῦν στερεοῦται τοῦ Κυρίου, Εὐαγγέλιον ὃ ἔφη Ἀποστόλοις· ὁ κρυπτόμενος γάρ, Ναὸς τοῦ Φανουρίου, ὁ ἐν τῇ Ῥόδῳ πρὸ πολλοῦ, εἰς ἡμᾶς νῦν φανεροῦται.

Εὔστης ἐν μέσῳ τῶν θηρίων, ὃ Φανούριε, παραδοθεὶς εἰς βρῶσιν, ἀλλ' ἐφλέχθη σφοδρῶς, τυράννου ἢ καρδία, ὅτε σὲ εἶδε Δανιήλ, νέον ὄντα ἐν σταδίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὁ ῥος κατάσκιον ἐφάνης, ἀχειρότμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος· τὴν λιθώδη διό, κατάνυξον ψυχὴν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδιὴ η'.

Τοὺς τρεῖς ἀπελύτρωσας, ἐκ Κρήτης Ἱερεῖς, τῇ ἐπιστασίᾳ σου, δουλείας τῆς πικρᾶς, πατάξας τυφλώσει, τοὺς κυρίους αὐτῶν, καὶ μελῶν παρέσει, Φανούριε παμμάκαρ.

Υἴμνεϊ ἡ Ῥοδόνησος, τὴν χάριν σου πιστῶς, προστάτην σὲ ἔχουσα, Φανούριε καλόν, ἣν τήρει ἐδραϊαν, ἐν τῇ πέτρα ἀεὶ, τῆς θεοσεβείας, θερμῇ ἐπισκοπῇ σου.

Φωτίζεις Φανούριε, θαυμάτων σου φωτὶ, τοὺς πίστει προστρέχοντας, τῷ θείῳ σου Ναῶ, ἐν ᾧ συνελθόντες, εὐλαβῶς καὶ ἡμεῖς, τὸ φῶς ἐξαίτουμέν, τῆς θείας χάριτός σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ ῥθρίζει τὸ πνεῦμά μου, Πανάχραντε πρὸς σέ, καὶ ἄδων σοι ἄσματα, κραυγάζω ἐκ ψυχῆς· Ὡς εὐσπλαγχνος Μήτηρ, βοηθός μοι γενοῦ, τῇ σῇ ἀντιλήψει, ἐν βίου ταῖς ἀνάγκαις.

Κανὼν δεύτερος. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Τὸν ὠραῖον Νυμφίον ἀγαπήσας, σοῦ τὸ νέον καὶ εὐανθοῦν σαρκίον, ὑπὲρ αὐτοῦ ταῖς μᾶστιξι παρέδωκας, ἐκβοῶν σὺν πόθῳ· Πότε σὲ κερδήσω, συνὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ξοάνοις οὐκ ἔκλινας τὸ γόνυ, τοῖς εἰδώλοις οὐκ ἔνειμας θυσίαν, ἀλλὰ Χριστὸν ἀνδρείως ἀνεκήρυττες, φέρων τὰς αἰνέσεις, ὡς Θεῶ τῶν ὅλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαρσαλέως καὶ μᾶλα ῥωμαλέως, τῷ τυράννῳ ἐβόας μετὰ θάρσους· Οὐ δειλιῶ ὃ τύραννε τὰς μᾶστιγας· ἔχω γὰρ Σωτῆρα, ὃς με ἐξελεῖται, ταχέως τῶν χειρῶν σου.

Θεοτοκίον.

Γίσταμένων βεβαίωσις ὑπάρχεις, καὶ πεσότων ἀνόρθωσις Παρθένε· διὸ καταπτωθέντα με ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω, τὴν Εὐλογημένην, καὶ Κεχαριτωμένην.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδιὴ θ'.

Χαίροις Ἀθλητὰ Φανούριε, τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, ἔνθεον καύχημα· σὺ μαρτυρικῶς, ἐπιτελέσας τὸν δρόμον σου, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐπλούτησας, καὶ πανταχοῦ προφθάνων, σφίζεις ἐν τάχει τοὺς καλοῦντάς σε.

Ψάλλων τῷ Θεῷ Φανούριε, ἐν οὐρανοῖς τὸν ὕμνον, δέχου τὰ ἄσματα, τῶν σῶν ἱκετῶν, καὶ τὰ αἰτήματα παρέχε, ἃ θαρρόυντές σοι Μάρτυς προσάγομεν, ἵνα ὡς εὐεργέτην, ἡμῶν ἀεὶ σε μακαρίζομεν.

Ὡς τῆς ὑπὲρ νοῦν Φανούριε, ἧς ἐν Μαρτύρων δόμοις, δόξης ἐπέτυχες! ὦ τῆς θαυμαστῆς, οὐρανίου σου χάριτος· δι' ἧς φαίνεις τῷ κόσμῳ ὡς ἥλιος, ἅπαντας φερωνύμως, καταπυρσεύων τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Υἱοὶ εὐλαβῶς τιμῶμέν σε, Θεοκυῆτορ Κόρη, καὶ ἀνακράζομεν· Πρόφθασον Ἀγνή, τῷ ἀμετρήτῳ ἔλεει σου, τὴν εἰρήνην ἡμῖν πρυτανεύουσα, τοῖς ἐκ τῆς ἀμαρτίας, ἀπεγνωσμένοις Παμμακάριστε.

Κανὼν δεῦτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Εἰς γῆν τὰ τῶν εἰδώλων, ξόανα συντριβεις, εἰς οὐρανὸν ἀνυψώσας τὰς χεῖράς σου, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, θρήνων ἐπλήρωσας.

Ὡς ρύστης τῶν ἐν θλίψει, σὲ λιτανευόντων, ρῦσαι με πάσης κακίας Φανούριε, τὸν πεποιθότα παμμάρκαρ, ἐπὶ τῇ σκέπῃ σου.

Ὁ τύραννος ἠσχύνθη, ὅτε σε ἐώρα, ἐν τοῖς κινδύνοις ἀεὶ ἀκμαιότερον, ἐκμυκτηρίζοντα τούτου, τὴν ἀθεότητα.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὐσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν· ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Νῦν Ῥόδος μεγαλύνεται, τῇ εὐρέσει τοῦ θεοῦ, Ναοῦ σου παμμακάριστε, ὃ Φανούριε Μάρτυς, καὶ χαίρει ἐγκαυχωμένη, σῶν θαυμάτων τῷ πλήθει· Ἱερεῖς γὰρ διέσωσας, τρεῖς δουλείας ἀθέου, ὄναρ φανείς, τοῖς κυρίοις τούτων καὶ ἐπιπλήξας, τυφλότητι, χωλότητι, τὸ σκληρὸν ἐκμαλάξας.

Ἄτερον. Ὅμοιον.

Τὸν πρόην ὄντα ἄγνωστον, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ γνωσθέντα ὕστερον, παραδόξῳ εὐρέσει, τῆς θείας αὐτοῦ Εἰκόνας, ἐκ τῆς Ῥόδου τῷ κόσμῳ, Φανούριον ὑμνήσωμεν, τὸν λαμπρὸν στεφανίτην, ὅτι ἡμῶν, τῶν πιστῶν προστάτης ταχὺς ὑπάρχει, καὶ πρέσβυς ἀκαταίσχυντος, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα.

Ἄτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φανούριον τιμήσωμεν, τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, τὸν ἐκ τῆς Ῥόδου γνωσθέντα, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ· θαυμάτων γὰρ τὴν δύναμιν, παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, τοῖς αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, καὶ τοῖς νοσοῦσι τὴν χάριν, τῶν ἰαμάτων παρέχει.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Ἀπειρόγαμε, Ἀγνή Θεογεννήτρια, Εὐλογημένη Μαρία, τῆς σωτηρίας ἡ πύλη, τῷ ἐξ ἄγνων

αϊμάτων σου, φρικτῶς ἐνανθρωπήσαντι, σὺν Φανουρίῳ πρέσβευε, τῷ κραταιῷ Ἀθλοφόρῳ, ἵνα
ῤυσθῶμεν κινδύνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἴστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ὅτι γῆθεν ἦνθησε, λύτρον
μέγα σωτήριον, Ναὸς ὁ θεῖος καὶ πανυπέρτιμος, τοῦ Φανουρίου· πιστοὶ προσδράμετε, ἅπαντες
σήμερον, ἐν ἁσμάτων ἄνθεσιν, ὅπως δεινῶν, λύσιν ἀπολαύσητε, αὐτοῦ δεόμενοι.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! παιδίον ὦν κομιδῆ, ὁ γενναῖος Φανούριος, χωρὶς ὀπλῶν ἴσταται, ἐν
σταδίῳ φαιδρότατος, μετὰ ἐνόπλων ἀγωνιζόμενος, μετὰ αὐτῶν χοῖ μαχόμενος. Ὡ τῆς ἀνδρείας σου,
καὶ στερῆρα ἀθλήσεως, φίλε Θεοῦ! πῶς ἐχθροὺς κατέβαλες, τοὺς πολεμοῦντάς σε.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ μαργαρίτης Θεοῦ, ὁ ἀγρῷ πρὶν κρυπτόμενος, νῦν ἐν Ῥόδῳ
ἠῤῥασται, θησαυρὸς ὡς πολύτιμος, πλουτίζων τέρπων φωτίζων ἅπαντας, τοὺς προσιόντας αὐτῷ ἐκ
πίστεως· ὅστις Φανούριος, ἔστιν ὁ παμμέγιστος Μάρτυς Χριστοῦ, ὃν ἐγκωμιάζοντες, νῦν
μεγαλύνομεν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς, θαυμαστῶς ἀνατείλασα, ἡ Εἰκὼν σου
ἐνδοξε, Ἀθλοφόρε Φανούριε, ἐποίησέ σε τὸν πρῶτον ἄγνωστον, γνωστὸν τῷ κόσμῳ
Μεγαλομάρτυρα, μέγαν ἐν θαύμασι, καὶ πιστῶν ἀκοίμητον προασπιστὴν, τῶν ἀνευφημούντων σε,
θεῖοις ἐν ἁσμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ε'πέλαμψε σήμερον εὐφρόσυνος ἑορτῆ, καὶ θεῖα πανήγυρις, Φανουρίου τοῦ πολυάθλου καὶ
γενναϊόφρονος· οὗτος γὰρ ἐν ἀδήλοις ἀθλήσας καιροῖς, ἄδηλος ἦν, Ναὸς τε καὶ τοῦνομα αὐτοῦ,
πᾶσιν ὑπῆρχεν ἀγνώριστος· τυράννων δὲ ἀλλοφύλων, κατακρατησάντων Ῥόδου τῆς περιφήμου, καὶ
τὰς κατεδαφισμένας ἐλεπόλεις ἀναχωννύντων, Ναὸς αὐτοῦ καὶ Εἰκὼν ἐφάνη ὑπέρλαμπρος, ὃς
ἡγεμονικῆ ἀδεία ἀνακαινισθεῖς, πηγὴ ἀνεδείχθη θαυμάτων, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ
θαυμαστοῦ ὄντος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' Ὡδῆ. Ἀπόστολον ζῆτει τῆ β'
Σεπτεμβρίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆ κστ' Ὀκτωβρίου, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Δημητρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλοῦϊα.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ὁ ἐν Ῥόδῳ φανερωθεῖς, καὶ ἐξανατείλας, ὥσπερ ἥλιος ἐξ αὐτῆς, πᾶσαν καταυγάζων,
Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, θαυμάτων σου τῷ πλήθει, Μάρτυς Φανούριε.

Στίχοι.

*Ὁ τῆς Ῥόδου Κύριλλος ἀνούμνησέ σε,
Τὸν καλὸν Φανούριε Ῥόδου προστάτην.*